

Způsob a úroveň bydlení je obrazem kultury, životního stylu a vzájemných vztahů mezi lidmi, ale také pokroku technologie, organizace výroby, ekonomické dostupnosti a forem vlastnictví bytů. Z kulturologického hlediska vznik lidských sídel souvisí se základní potřebou úkrytu i s přijetím určitého prostředí a zabydlení se v něm.

V této práci využíváme kulturologického přístupu a sledujeme příběh moderního bydlení, tedy proměny forem bytových staveb ve vztahu k proměnám společnosti a způsobu jejich užívání. Architektura se zabývá domem, ale nikoliv bydlením. Stejně tak činí další obory. My hledáme vztah mezi duchovní a hmotnou kulturou.

Architektura a urbanismus jsou hmotným vyjádřením sociální zkušenosti, domov je základem architektury. Sledované období je počátkem éry bytu, jehož podoba je tématem vědeckých konferencí. Architekti diskutují s lékaři a hygieniky, politiky a ekonomy, vynalézají půdorysy bytů, které jsou funkční, zdravé a vycházejí z dobové kultury. Příčky oddělující jednotlivé místnosti určují, jakým způsobem se v bytě bude žít. Na základě půdorysů proto můžeme číst vzrušující příběhy o proměnách rodinného života, postavení žen, mužů a dětí, sociální segregaci, potřeby intimity atd.